

quando Ecclesiarum servitio, & Titulatis ipsis, quos uti filios diligimus, esse satisfacturos, re diligenter discussa, ut primum commoda occasio se obtulisset. Verum quia nonnulli patientia nostra abutuntur, non sine Cleri magno dispendio, & nos omnibus intentionem nostram notam esse summopere desideramus; per prasens Decretum declaramus, Beneficia, siue Titulos prædictarum Parochialium Ecclesiarum non esse Beneficia curata, ut aliqui ex dicto nostro Edicto opinari videbantur, cum alias per Constitutiones Patriarchales declaratum fuerit animarum curam solos Plebanos habere in Ecclesiis sibi commissis. Nihilominus monemus Presbyteros titulos, qui Plebanis in partem sollicitudinis curæ dati sunt, quique in dies de quibuscumque emolumentis ex cura provenientibus participant, ut eorum opera ad lucrandas animas Christo, Plebanos coadjuvent, juxta antiquas Constitutiones Patriarchales, & decreta DD. Visitorum Apostolicorum, & prout hætenus eisdem Plebanis auxiliari, & animarum salutem procurare similes Titulati religiose consueverunt, sibi que persuadeant divina ultioni subjacere, si in prædictis defuerint; maxime cum plebani ipsi commode eorum muneri satisfacere nequeunt. Præterea, cum a personali residentia Titulati prædicti excusari prætendant, ita ut qui ad alia beneficia se conferunt, per substitutos Ecclesiis, in quibus sunt Titulati, deservire possint, ex quadam Synodali Constitutione R^{mi} D. Johannis Trivisani Prædecessoris nostri, tota vero hæc difficultas pendeat ex vero sensu sacri Concilii Tridentini Sess. XXII, Cap. 4, de Reform. quo Beneficiati quicumque, quibus onera cantandi Missas, Evangelium, siue Epistolam adnexa sunt,